PARLAMENT EUROPEJSKI 2009 - 2014

Ujednolicony dokument legislacyjny

3.7.2012 EP-PE_TC1-COD(2012)0110

***I

STANOWISKO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 3 lipca 2012 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/.../UE zmieniającej dyrektywę 2009/138/WE (Wypłacalność II) w odniesieniu do terminu jej transpozycji, daty rozpoczęcia stosowania oraz daty uchylenia niektórych dyrektyw
(EP-PE_TC1-COD(2012)0110)

PE 492.532

STANOWISKO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 3 lipca 2012 r.

w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/.../UE zmieniającej dyrektywę 2009/138/WE (Wypłacalność II) w odniesieniu do terminu jej transpozycji, daty rozpoczęcia stosowania oraz daty uchylenia niektórych dyrektyw

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 53 ust. 1 i art. 62,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą[1],

a także mając na uwadze, co następuje:

[1] Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lipca 2012 r.

(1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II)[1] przewiduje nowoczesny, oparty na analizie ryzyka system regulacji i nadzoru zakładów ubezpieczeń i reasekuracji Unii. Ten system jest konieczny w celu zapewnienia funkcjonowania bezpiecznego i solidnego sektora ubezpieczeń, będącego w stanie dostarczać zrównoważone produkty ubezpieczeniowe i wspierać sferę realnej gospodarki poprzez sprzyjanie długoterminowym inwestycjom oraz zapewnienie dodatkowej stabilności.

[1] Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1.

(2) W dyrektywie 2009/138/WE ustalono 31 października 2012 r. jako termin transpozycji oraz 1 listopada 2012 r. jako datę rozpoczęcia stosowania. Ponadto, dyrektywa ta ustala 1 listopada 2012 r. jako datę uchylenia obowiązujących dyrektyw dotyczących ubezpieczeń i reasekuracji[1] (zwanych dalej wspólnie „Wypłacalność I")

[1] Dyrektywa Rady 64/225/EWG z dnia 25 lutego 1964 r. w sprawie zniesienia ograniczeń swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług w dziedzinie reasekuracji i retrocesji (Dz.U. 56, z 4.4.1964, s. 878); pierwsza dyrektywa Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. L 228 z 16.8.1973, s. 3); dyrektywa Rady 73/240/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. znosząca ograniczenia swobody przedsiębiorczości w zakresie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. L 228 z 16.8.1973, s. 20); dyrektywa Rady 76/580/EWG z dnia 29 czerwca 1976 r. zmieniająca dyrektywę 73/239/EWG (Dz.U. L 189 z 13.7.1976, s. 13.); dyrektywa Rady 78/473/EWG z dnia 30 maja 1978 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do koasekuracji we Wspólnocie (Dz.U. L 151 z 7.6.1978, s. 25); dyrektywa Rady 84/641/EWG z dnia 10 grudnia 1984 r. zmieniająca, szczególnie w zakresie ubezpieczenia świadczenia pomocy turystycznej, pierwszą dyrektywę (73/239/EWG) (Dz.U. L 339 z 27.12.1984, s. 21); dyrektywa Rady 87/344/EWG z dnia 22 czerwca 1987 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczenia ochrony prawnej (Dz.U. L 185 z 4.7.1987, s. 77); druga dyrektywa Rady 88/357/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług (Dz.U. L 172 z 4.7.1988, s. 1); dyrektywa Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) (Dz.U. L L 228 z 11.8.1992, s. 1); dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 98/78/WE z dnia 27 października 1998 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad zakładami ubezpieczeń w grupach ubezpieczeniowych (Dz.U. L 330z 5.12.1998, s. 1); dyrektywa 2001/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 110 z 20.4.2001, s. 28); dyrektywa 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotycząca ubezpieczeń na życie (Dz.U. L 345 z 19.12.2002, s. 1) i dyrektywa 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie reasekuracji (Dz.U. L 323 z 9.12.2005, s. 1.).

(3) Dnia 19 stycznia 2011 r. Komisja przyjęła wniosek w sprawie, między innymi, zmiany dyrektywy 2009/138/WE w celu uwzględnienia nowego systemu nadzoru w odniesieniu do ubezpieczeń, a mianowicie utworzenia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) („druga dyrektywa zbiorcza”). Wniosek dotyczący drugiej dyrektywy zbiorczej zawiera również przepisy dotyczące odroczenia terminu transpozycji i daty rozpoczęcia stosowania dyrektywy 2009/138/WE oraz odroczenia daty uchylenia Wypłacalności I.

(4) Biorąc pod uwagę złożoność wniosku w sprawie drugiej dyrektywy zbiorczej, istnieje ryzyko, że nie wejdzie ona w życie przed upływem terminu transpozycji i przed datą rozpoczęcia stosowania dyrektywy 2009/138/WE. Pozostawienie tych terminów bez zmian spowodowałoby, że dyrektywa 2009/138/WE musiałaby zostać wdrożona przed wejściem w życie przepisów przejściowych oraz odpowiednich dostosowań przewidzianych we wniosku dotyczącym drugiej dyrektywy zbiorczej.

(5) W celu uniknięcia zbyt uciążliwych obowiązków prawodawczych dla państw członkowskich na mocy dyrektywy 2009/138/WE i później w ramach nowego systemu przewidzianego we wniosku dotyczącym drugiej dyrektywy zbiorczej, należy zatem odroczyć termin transpozycji dyrektywy 2009/138/WE.

(6) W celu umożliwienia organom nadzoru oraz zakładom ubezpieczeń i reasekuracji przygotowania się do stosowania nowego systemu nadzoru, należy także przewidzieć późniejszą datę rozpoczęcia stosowania dyrektywy 2009/138/WE.

(7) Ze względu na konieczność zapewnienia pewności prawa, należy odpowiednio odroczyć datę uchylenia Wypłacalności I.

(8) Ze względu na bardzo krótki okres, jaki pozostał do dat ustanowionych w dyrektywie 2009/138/WE, niniejsza dyrektywa powinna wejść w życie bezzwłocznie.

(9) W związku z tym, należy zastosować wyjątek dla pilnych przypadków przewidziany w art. 4 Protokołu (nr 1) w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej w odniesieniu do przekazania niniejszego wniosku dotyczącego dyrektywy parlamentom narodowym,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2009/138/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 309 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

   a) w akapicie pierwszym datę „31 października 2012 r.” zastępuje się datą „30 czerwca 2013 r.”;

   b) po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

      „Przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, o których mowa w akapicie pierwszym, stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.”;

2) w art. 310, w akapicie pierwszym datę „1 listopada 2012 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 2014 r.”.

3) w art. 311, w akapicie drugim datę „1 listopada 2012 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 2014 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono

W imieniu Parlamentu Europejskiego Przewodniczący	W imieniu Rady Przewodniczący